

The Mansvelders op de fiets naar Santiago de Compostela

"Zo blij dat ik dit heb volbracht"

- Thea Mansvelders is weer thuis na een fietstocht van 2.500 km naar Santiago de Compostela -

ZEILBERG - "Het was al lang mijn wens, ik ben blij dat ik dit heb mogen volbrengen. Ik heb zó mogen genieten en helemaal geen heimwee gehad. Zeven weken lang heb ik niet aan mijn huisje en M'n Hökske gedacht" aldus de 81-jarige Thea Mansvelders uit Zeilberg na afloop van een fietstocht naar Santiago de Compostela. "En ik heb voor het eerst van mijn leven gevlogen. We zouden met de trein naar huis gaan, maar door omstandigheden moesten we met het vliegtuig" voegt de kwieke Zeilbergse er aan toe.

door Ine van Hal

.....

Volgens organisator Antoon Reijnders uit Liessel was Thea Mansvelders niet alleen een van de oudste, maar ook een van de meest vitale en opgewektste deelnemers. "Ondanks haar leeftijd heeft ze de hele fietstocht volbracht op een gewone fiets, zonder elektrische ondersteuning" aldus de reisorganisator. In een tijd van vijf en een halve week fietste het gezelschap, waaronder Ria van Dam en Theo van Dooren uit Vlierden en Martien Vervoordeldonk uit Asten, van het Nederlandse Vessem naar de bedevaartplaats Santiago de Compostela in Spanje. Een tocht van 2.500 kilometer. "Van tevoren kende ik niemand van het hele gezelschap, maar we hebben het zo fijn gehad met elkaar. Niks geen heibel en onderweg deden we alles samen, ook tijdens de vijf vrije dagen die we tussendoor hadden. Ik heb zo mogen genieten", verzucht de Zeilbergse nog maar eens. "Antoon Reijnders had het goed voor elkaar."

Onderweg sliepen we op campings en dan stonden daar de tenten al klaar. Het was 's morgens wel vaak vochtig, ik zat regelmatig met natte schoenen op de fiets. Elke morgen stond ik om 7.00 uur op, om 8.00 uur was het ontbijt en om 9.00 uur vertrekken.

's Avonds stond er een maaltijd klaar" De fietstocht naar Santiago was al lang een wens van Mansvelders, "Er kwam steeds iets tussen. Eerst was dat de viering van Zeilberg 100 jaar en het jaar daarop werd ik 80. Ik dacht als ik het nu niet doe komt het er nooit meer van." Onderweg vierde Thea Mansvelders haar 81ste verjaardag. "Het hele gezelschap ging 's morgens naar de kantine op de camping en ze vroegen of ik meeding. Toen bleek dat mijn kleinkinderen een filmpje gemaakt hadden en dat werd gedraaid. Ook mijn achterkleinkind stond erop. Van de anderen kreeg ik een tegoedbon voor acht blikjes cola; ik dronk elke dag twee blikjes cola, die suiker heb je nodig voor je spieren."

Penibele momenten

Onderweg beleefde Mansvelders ook penibele momenten. "Fietsen in de Pyreneeën is niet niks. Van de omgeving heb ik niets gezien, ik durfde niet links of rechts te kijken. Links reden de auto's vlak langs je en rechts ging het de diepte in. Ik bleef maar strak op de weg voor me kijken." Eenmaal op het plein in Santiago aangekomen vloog het gezelschap elkaar om de hals. We huilden tranen van blijdschap dat we het volbracht hadden. Uit dankbaarheid gingen we de volgende dag naar de pelgrimsmis. Dat was zo mooi met zingende zusters en met paters die een enorm, hangend wierookvat rond zwierden. We kregen allemaal kippenvel en de tranen rolden ons over de wangen. Naderhand op het plein zag ik een zwerver en ik besloot hem wat te geven. De anderen waarschuwden me nog dat niet te doen. Maar ik was zo blij, ik wilde iets doen. Ik gaf de man wat kleingeld maar hij liet het vallen. Terwijl we het oprapten rolde hij bij drie mannen de portemonnee uit de broekzak." Wegens omstandigheden werd de geplande treinreis naar huis omgezet in een vlucht naar Schiphol. "Daar stonden alle drie mijn kinderen met een spandoek op me te wachten. Wat er dan door je heengaat; dat is zó mooi. Sinds ik thuis ben schrijf ik alles wat ik me herinner op in mijn dagboek. Niet alles ineens maar elke keer een beetje. Zo blijf ik er lang van genieten. Ik ben zo tevreden dat ik dit heb mogen volbrengen. Antoon Reijnders vroeg me op een gegeven moment; hoe komt het dat we jou nooit horen klagen of mopperen? Zo zit ik in elkaar. Ik pluk elke dag; de goeie en de kwaije."

Weekblad voor Deurne

Jaargang 113

Week 27

7 juli 2016